

عنوان مقاله:

تدوین چارچوب برای برنامه ریزی شهری مبتنی بر نگرش ساختاری (با تاکید بر مولفه سرزندگی)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی معماری و شهرسازی «پایداری و تاب آوری از آرمان تا واقعیت» (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

پریا غلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

علی کاظمی - استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامسر، رامسر، ایران

خلاصه مقاله:

به طور حتم هر شهری دارای خصوصیات ویژه و منحصر به فردی می باشد که بنا به آن شکل گرفته و گسترش یافته است؛ موفقیت هر شهر به عنوان یک زیستگاه انسانی در گرو برنامه ریزی هدفمند و کارآمد خواهد بود که شناخت شهر و ساختار اصلی آن اولین گام به سوی برنامه ریزی هدفمند و مثمر ثمر می باشد؛ در واقع شناخت هر شهر ما را با نقاط ضعف و قوت و فرصت و تهدیدهای آن آشنا می سازد. کهاین امر خود موجب ارتقای کیفیت زندگی در شهر خواهد شد. در واقع مسیله ای که در این پژوهش به آن پرداخته شده است این می باشد که الگوهای برنامه ریزی که در حال حاضر برای شهرها استفاده می شوند براساس ساختار شکلگیری هر شهر نبوده است و طبیعتاً برآوردن نیاز ذاتی شهروندان که همان وجود سرزندگی و نشاط در شهرها است، امری بدیهی خواهد بود چرا که افزایش کیفیت زندگی در شهرها در گرو برنامه ریزی ویژه ای مبتنی بر ساختار شکلگیری هر شهر می باشد. در این مقاله هدف رسیدن به یک الگویی است که نحوه تلفیق برنامه ریزی شهری بویژه برنامه ریزی ساختاری را با مولفه سرزندگی در شهرهای امروزی را مشخص نماید روش تحقیق توصیفی تحلیلی است که بر اساس اطلاعات گردآوری شده از نظرات اندیشمندان، محتوای آن ها جهت حصول اهداف پژوهش مورد تحلیل و ارزیابی قرار می گیرد. تدوین الگوی برنامه ریزی در این چارچوب در شهر مطالعه موردی تحقیق (تنکابن) از طریق همپوشانی ساختار مصنوعی طبیعی در یک چارچوب سلسله مراتبی متکی بر کانون ها و محورها و بر اساس تلفیق آن با شاخص های سرزندگی دنبال شد تا از این طریق ارزش های اجتماعی همچون سرزندگی در کل پهنه شهر توزیع شود.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی شهری، برنامه ریزی کالبدی، برنامه ریزی ساختاری، سرزندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/632088>

